

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25123/2023
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Општина Житорађа, коју заступа Општински јавни правобранилац, ради заузећа и накнаде, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1101/23 од 13.07.2023. године, у седници одржаној 25.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1101/23 од 13.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1101/23 од 13.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 321/20 од 24.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима ВВ и ГГ на име фактичког заузећа к.п. .../... КО ..., услед изградње асфалтног пута у површини од 100,95 м² солидарно исплати 55.522,50 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу до тражених 184.496,00 динара и у делу који се односи на затезну камату од 17.06.2021. године, као дана вештачења, до пресуђења, тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу АА на име фактичког заузећа к.п. .../... КО ... услед изградње асфалтног пута у површини од 101,29 м², сразмерно сувласничком уделу од 5/10 исплати 27.854,75 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу до тражених 92.558,50 динара и у делу који се односи на затезну камату од 17.06.2021. године као дана вештачења до пресуђења тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци ББ на име фактичког заузећа к.п. .../... КО ... услед изградње асфалтног пута у површини од 101,29 м² сразмерно сувласничком уделу од 4/10 исплати 22.283,80 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу до тражених 74.046,80 динара

и у делу који се односи на затезну камату од 17.06.2021. године, као дана вештачења, до дана пресуђења тужбени захтев тужиле одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиле ВВ на име фактичког заузећа к.п. .../... КО ... услед изградње асфалтног пута у површини од 101,29 м² сразмерно сувласничком уделу од 1/10 исплати 5.570,95 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу до тражених 18.511,70 динара и у делу који се односи на затезну камату од 17.06.2021. године, као дана вештачења, до дана пресуђења тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 364.525,00 динара са законском каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1101/23 од 13.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у одбијајућем делу тужиоци су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложили одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање тужене на исплату тужиоцима новчане накнаде због извршене фактичке експропријације земљишта, а нижестепеним пресудама је одлучено делимичним одбијањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за примену института из члана 404. став 1 ЗПП, јер у овом случају не постоји потреба за новим тумачењем права нити потреба уједначавања судске праксе, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, а спорно правно питање, питање висине припадајуће накнаде за експрописане непокретности, разрешено нижестепеним пресудама, није од општег интереса, јер је везано за чињенично стање конкретног случаја. Такође, битна повреда одредаба парничног поступка као и утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, нису разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 18.03.2020. године. Вредност предмета спора у односу на тужиоца АА је 92.558,50 динара, у односу на тужиљу ББ 74.046,80 динара, у односу на тужиљу ВВ 203.007,70 динара и у односу на тужиоца ГГ 184.496,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**